



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Patrocinium Defunctorum

Hautin, Jacques

Leodii, M.DC.LXV.

Pars II. Epilogus ad commiserationem animarum, quas ob minores culpas
ignis urit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79679](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79679)

sententiâ ostendero hac etiam in vitâ, & hoc tempore noxas ejusmodi gravioribus pœnis plecti, quàm in alterâ, facile concedet quisque leviores illas noxas igne castigari. Atqui constat inter omnes subtractionem gratiæ, quâ subtractione positâ corrues certò in novum & gravius peccatum, pœnam identidem esse prioris peccati: Et cum gravius illud peccatum æternam cladem mereatur, efficitur prius illud peccatum, etsi veniale, nec gravissimum, cladis æternæ occasionem sæpe præbere. Quis autem negare ausit subtractionem illam gratiæ, tali re ac tempore; atrocioris peccati pœnam esse censendam, quàm ignis lustralis cruciatum? Quid dicam etiam ob parentum peccata, licet condonata, subtrahi filiis abundantem gratiam, vel varias calamitates, afflictationesque seu mentis, seu corporis divinitus immitti, aut permitti: ex quibus deinde, & scelera multa consequuntur, & subinde sempiternus populorum interitus, ut de paganis lumine fidei aliquando illustratis, & de hæreticorum posteris dicere licet. Si Deus hoc etiam in genere pœnæ justissimum judicem se gerit, nec violat debitam huic ævo misericordiam, quis quæretur in purgatorio, ubi plus justitiæ quàm misericordiæ concedendum esse competentum est, ipsos noxarum venialium reos leviori castigari supplicio, quàm nunc castigantur infantes filii reorum?

PARS SECUNDA.

Epilogus ad commiserationem animarum, quas ob minores culpas ignis urit.

347. *Miserendum tantæ innocentia adeo punita.* **C**ONSTET itaque etiam leves culpas igne lustrali, licet ardentissimo, puniri. At non minus constat mortales ex hoc capite extremæ vesaniæ meritò argui. Cum enim ea sit communis opinio, Catholicorum mentibus quòdammodo insita, ita tamen plerique ejusmodi culpas accumulanti, quasi si nullæ eas pœnæ manerent. Sed hæc antehac deshevimus, licet nunquam satis deslere possimus. Nunc porrò dic age, mi homo catholice, Religiose, cum id ipsum tibi satis constet, quò sit, ut amicorum manium, quos pariter perspectum est levium ejusmodi culparum, aut certè pœnatum iis debitarum reos è vivis abiisse, atque adeò cremari isto igne, non major miseratio tuum fodiret animum? Enimverò quò minor est culpa, eò pœnæ, præsertim atrocis, reus commiseratione dignior est; hac enim de

causâ in communi calamitate puerorum, ac virginum planctus fortius movet ad misericordiam, quippe quòd eam calamitatem minus mereri potuere. Quod cum intelligerent cives urbis Troiæ in Apuliâ, ut veniam immodicæ in resistendo pertinaciæ à S. Henrico Cæsare eos oppugnantem impetrarent, supplicationem puerorum ad eum misere, qui cum ad Imperatoris castra pervenissent, exclamarunt omnes voce lugubri, *Domine miserere*, & pium Imperatorem ad lacrimas commiserationis testes excitaverunt. Quamvis autem tunc nihil obtinere potuerint, tamen eadem supplicatione postredie iteratâ, & veniam parentibus, & hæc ipsa Christi ex Imperatoris ore verba expressere, *Miserereor super turbam*. Si ergo innocentium miseria gemitusque, insolentibus hostibus obtinuit ab Imperatore & hoste gratiam, quantum miserationis in amicis cedere debet piorum manium adeò infandum in modum conflantium proxima innocentia vita? Ergo ô Christiani, ô Religiosi, & vos cum piissimo illo Imperatore *Miseremini super turbam* istam tor miserabilium animarum: imò cum pueris illis supplicationem instituite, piàmque ad Imperatorem cœli legationem, ut iis faciat gratiam, pœnasque justas quidem, sed tamen acerbissimas, condonet. Eò maxime quòd ipsi usu vestro atque experientia compertum habetis, quantum exposita sit levioribus noxis humana gens: quamque arduum eas vitare: atque adeò facile intelligitis, & earum cumulum esse ingentem, & animarum ab iis purgandarum multitudinem innumerabilem. Quamobrem cum singulæ animæ pietate vestrâ dignissimæ sint, saltem universis, quarum culpas dumtaxat leviores expiatorius ignis exurit, preces ac lacrymas date. Cum item singulæ culpæ tam asperâ pœnâ castigantur, expendite, amabo, omnium cruciatum, & quâ potestis ope mitigare. Denique quos humanitas innata non sine- ret sine sensu miserationis cernere in tormentis complurium partidiorum atque incendiorum reos, quæso, obtestorque ne committite, ut hæc ipsa humanitas, quam etiam caritas supernaturalis in vobis animat, semperque comitatur, piissimis atque innocentissimis manibus tanto cum tormento luctantibus desuisse videatur.